

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

VII. Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est; habitavi cum
habitantibus Cedar, multùm incola fuit anima mea! Psal. 119.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus
 est habitari cum habitantibus Cedar, multum
 incola fuit anima mea; P sal. iij.

C. Blancus f. 37

VII.

Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est!
 habitavi cum habitantibus Cedar,
 multum incola fuit Anima mea.

Psal. 119.

AN peragit solitis Phœbi rota cursibus annus,
 Sydereumque suo tempore finit iter?
 Credideram fractis currum consistere loris,
 Tempora tam lentis ire videntur equis.
 Hei mihi, decretos iam dudum explevimus annos.
 Nec tamen è vita cedere, Parca iubet.
 Cur mea tam longo ducuntur stamina filo?
 Debueras, Lachesis, deproperasse colum.
 Ecquid in his adeò delectet vivere terris?
 Quidne quod inuitet, tristis hic orbis habet?
 Qualibet, ah! simili mihi mors minus aspera vita
 Si genus hoc mortis vita vocanda fuit, (est.
 Nempe gradu stabili nihil hic immobile constat,
 Cuncta sed assidua mobilitate fluunt.
 Manè dies oritur Phœbeo splendidus auro.
 Squallidus emoritur nocte premente dies,
 Nox subit Astrorum nullis comitata choreis.

O 2 Nox

Nox iterum Caelo sole fugante fugit.
 Nunc Zephyro gremium tellus spirante recludit,
 Nunc claudit gelidos, flante Aquilone, sinus.
 Nunc canet niuibus; nunc spargitur alba pruinis,
 Nunc tepidi folijs veris amicta viret:
 Mollia iam liquidas pādūt freta nauibus undas.
 Iam tenet inclusas unda gelata rates.
 Nunc agitant tumido venti fera praelia Ponto.
 Nunc stagnat placidis carula Tethys aquis.
 Humidus effusus nunc liquitur imbribus ether,
 Nunc aqua nitidus stat sine nube Polus. (ru)
 Nūc fragor Horrisono Cœlū quatit omne tumultu.
 Nunc silet, et superas pax tenet alta plagas.
 Denique (qua reliquos superant incōmoda casus)
 Mœsta ferè in medijs vita trahenda feris.
 Quæq; domos hominum, magè sunt spelæa ferarū
 Quiq; homines, hominū nil nisi nomen habent!
 Scilicet insidia, fraude, dolique triumphat,
 Nec, nisi quod rigido, ius datur ense, viget.
 Exulat hinc Pietas, terrisque Astræa recessit.
 Fasque relegatum sub pedibusque iacet.
 Adde loci faciem; locus est inamabilis, & quo
 Libera vix risu soluere corda queas.
 Martius, heu! sanis ardet furor undique bellis!
 Nec numerat plures altera terra neces.

Hosti-

Hostibus in medijs inter gladiosque facesque,
 Hac geris arma manu qua seris arua manus,
 Quis velit in tantis tolerare laboribus annos,
 Sortis & assiduis ictibus esse scopus?
 Hei mihi decretos iam dudum explevimus annos!
 Tempora cur fati sunt ita lenta mei?
 Tempora cum numero (numero qua sepius exul)
 Iure graues damnat nostra querela moras:
 Nec scio qua caecas hebetem obtuina mentes,
 Omnia queis longi sunt sua vota, dies:
 Crediderim misera nescire pericula vita,
 Nec quam sit grauis hinc condicione locus
 Nam bona sideret si nossent maxima mundi.
 Arceri patria se quererentur humo.
 Sed procul absentes caelestia gaudia fallunt,
 Raraque de Caelo nuncia rumor habet. (ris)
 Hei mihi, quam procul his distas, mea patria ter-
 Quam procul à Caeli finibus exul agor?
 Exulibus quondam tellus fuit ultima, Tybur;
 Me profugam fati ultimas orbis habet.
 Et nondum infastas colui satis incola sedes.
 Squallentes tenebris tristitiaque domos?
 Sexta Ceres casis quoties procumbit aristis,
 Seruus ab Hebraeo pilea sumit hero:
 Cur ego non etiam seruili emancipor agro?

Et rudis immunem verberare virga facit?
 Cur patrie fines, portusque relinquere cogor,
 Nec sinor aetherios exul adire lares?
 Deserit externas peregrina Ciconia sedes,
 Inque suas reuolat per mare uecta, domos.
 Nuncia veris auis, nidos quoque mutat hirundo,
 Cum redit ad notos Bistonis ales agros.
 Vrbe relegatus, patrijs Antistius oris,
 Redditus, exilij sine fauente, fuit,
 Hei mihi, cognatis cur exul ab arceor astris?
 Nec sinor illa meo tangere regna pede?
 Lux mea, rumpe moras, satis his habitauimus oris
 Aut quo non potui corpore, mente ferar.

AVGVSTINVS

Serm. 43.

De verbis Domini.

SVnt duo tortores animæ non simul tor-
quentes, sed cruciatu alternantes. Horum
duorum tortorum nomina sũt timor & dolor.
Quando tibi benè est, times; quando male est,
doles.

